

СТУДЕНТСКА КОНФЕРЕНЦИЈА „СТУДЕНТИ У СУСРЕТ НАУЦИ“ СЕСИЈА ЗА ХУМАНИСТИЧКЕ НАУКЕ

Традиционална студентска конференција *Студенти у сусрет науци*, коју организује Универзитет у Бањој Луци и Студентски парламент УНИБЛ, 12. по реду, одржана је од 28. до 30. новембра 2019. године у Бањој Луци. Ова конференција је мултидисциплинарног карактера и састоји се од шест различитих дисциплинарних сесија које тематизују различите научне гране. У овом приказу ћемо представити само ону која се односи на хуманистичке науке.

Овогодишња сесија за хуманистичке науке је била организована под тематом *Хуманистичке науке у дигиталном добу* и била је једина сесија која је одржана као тематска. Ово је други пут заредом да се сесија хуманистичких наука организује по унапријед задатом темату. Иако је била тематског карактера, организатори су оставили простор и за излагање оних радова који нису припадали задатку. Сесијом је модерирао Срећко Ковачевић, мастер студент филозофије на Филозофском факултету у Бањој Луци, који је уједно био и члан

Организационог одбора овогодишње конференције задужен за хуманистичке науке.

Сесију је отворио Владимир Лукић, студент Филозофског факултета у Нишу, са излагањем на тему *Beyond the Account of Emotivism: Transhumanism as Norm-expressivism*. Аутор се у свом излагању посветио критици емотивизма са позиције трансхуманизма. Преко наведене критике, аутор је настојао да изведе закључке о мета-етичкој позицији експресивизма норме као најадекватнијој за третирање проблема који произилазе из емотивизма. Затим је свој рад излагала Исидора Јовановић са Филозофског факултета из Софије, под називом *Aesthetics in the Time of Mass Production and the Era of New Methods of Creation*. Ауторка је имала за циљ да покаже да је третирање умјетничког битно везано за временске околности у којима умјетност настаје, те је као примарни циљ имала да аргумендује основну тезу да се развојем историје или протоком времена развијала или мијењала и сама

умјетност. Ауторка се бавила и неопходношћу ревизије умјетничких врста не само у одређеним тренуцима у времену, него константно.

Трећи рад, *Друштвено уређење словенских њлемена у очима ромејских извора*, представљао је Вукашин Вукмировић, студент Филозофског факултета у Новом Саду. Аутор је анализом византијских извора који помињу Словене у раном средњем вијеку настојао да представи слику друштвеног уређења словенских народа који су били у непосредном контакту са Византијом. Јелена Раца са Филолошког факултета у Бањој Луци се представила радом *Сџарац џврдница у дубровачким анонимним комедијама 17. вијека*. Ауторка је, користећи компаративну методу, настојала да изгради приказ појединости везаних за развој и слику дубровачког театра у 17. вијеку, као и друштвених околности и карактерних особина појединих дубровачких грађана. Са овим излагањем је завршен први дан.

Наредни дан је започео са Саром Мандић са Филолошког факултета у Београду и њеним радом *Анализа фразеолошких јединица на онлајн њлајформи ΦΙΛΟΛΟΓΩΣΣΙΑ за учење савременој ѓрчкој језика*. Ауторка је за предмет свог рада узела да пред-

стави фразеолошке јединице које сусрећемо у оквиру лекција наведеног онлајн курса. Такође, разматрала је оправданост и могућност примјене фразеолошких јединица на почетним нивоима учења страних језика. Након тога смо били у прилици да чујемо излагање Кристине Гудлин са Филозофског факултета у Загребу. Њен рад је тематизовао стапање ријечи, што представља изузетно плодносну праксу у дигиталном добу. Циљ рада је био истаћи све чешће и наглашеније везе између визуелнога и значења. Излагање је било представљено под називом *Сџокхолмски (Stockholmski) синдром: везе између визуалноћа и значења у диџиталном добу*. Затим се представила Елжбјета Бенковска са Филолошког факултета у Гдањску. Она је своје излагање насловила *Фејсбук, Инсџтаграм и Јуџјуб у истраживању фолклора њољских и срџских фудбалских навијача*. У излагању су представљени садржаји навијачког фолклора четири фудбалска клуба: Арка Гдиње, Лехије Гдањска и Црвене звезде и Партизана из Београда. Претпоследњи излагач је била Тијана Тркља, Филолошки факултет у Бањој Луци, са излагањем на тему *Примјена информационо-комуникационе џехнолоџије у насџави књижев-*

носџи. У излагању су детаљно представљени многи комуникацијско-технолошки видови учења у настави књижевности, као и њихове предности и мане. Сесију за хуманистику је затворио Јован Маџут са Учитељског факултета у Београду. Излагање је било представљено под називом *Фразеолоџизми као њедаџошко средсџво – методички џрисџуџ*. Аутор је почео од претпоставке да фразеологизми, којих је много у српском језику и који са собом увијек носе неку имплицитну поруку, могу да послуже у настави. Наиме, предложено је да се умјесто директне замјерке ученику на његово понашање укаже фразеологизмом, што би помогло да, уз наставниково усмјеравање, ученик сам долази до имплицитне поруке фразеологизма о етичком карактеру својих поступања. Излагање је било врло интересно представљено са врло илустративним примјерима који су поткрепљивали почетну хипотезу истраживања.

Сва излагања су се нашла у зборнику радова објављеном по завршетку конференције.

Александар Вучковић